

a

Zweiter

Druhi

Lindorff Kwany

wěnc spěwow

za

serbsku

mladosć

serbsku mladosć.

Płaći 10 np.

2 an: 4/8° 160

W Budyšinje.

Ćišć a nakład Smolerjec knihićišćernje.

1912.

Landratsamt
Bautzen

1. Ahn
2. Ahn
3. Ahn
4. Ahn
5. Ahn
6. Ahn
15. Ahn
[p
]

1. Serbski kraj a lud.

1. Za snaju kraj, ƚo seleni a kczěje
A tuť a ƚohnowanje dƚafne da,
Wón rjanoscź, plódb a ƚlawne mjeno směje,
Dónž nad nim módrja ƚo te njebježa.
A tutón kraj, našch lubny raj,
:: Se ƚerbska semja lužiška,
Se našcha rjana domišna. ::
2. Za snaju kraj, hdžež dobre waschnje knježi
A cžestny pocžinť bydli nadobny,
Tam slóscź a posmurjeństwo w tucže leži
A jažny duch ƚo ƚylni wježeky.
A tutón kraj, našch hódny raj,
:: Se ƚerbska semja ƚadowna,
Se našcha droha domišna. ::
3. Za snaju lud, kiž stehi njepowalny
W wschěch wichorach tať kruty, wobstajny,
Kaž jeho krajnych horow khrubjet skalny,
A tola miłosčizny, želniwy.
A tutón lud, našch dobry lud,
:: Se ƚerbski narod dostojny;
Rad tym ƚo, bratsja, ƚradujmy! ::

1

4/8-160-
11

4. Za snaju lud, kiž pschemó srudne cžafy,
Čžescž, rěcž a mjeno šmjercži wutorže,
Nětk šwjecži šerbske šwjedženje a kwapšy
A s nowym duchom spěwy snoschuje.
A tutón lud, našch šławny lud,
:: Se šerbski narod šhwalobny;
Nad tym šo bratsja, šradujmy! ::

Handrij Zejleř.

2. Mój wóteny kraj.

1. Wěšch mi mój rjany wótzny kraj?
Wón šloty nej', to nejžadaj;
Pod figowzom a palmami
Ššo jeho semja nejkrašni —
D ně, o ně! wón ponižna
Se plódna Boža šahroda.
2. Wěšch mi mój rjany wótzny kraj?
Na mjesow šchěr jom' nejhladaj,
Ša hordym knjejštwom nejlecži
A krawne brónje nejwótsi —
D ně, o ně! šštož šhwalbu ma,
Se jeho wulkofcž pytana.
3. Wěšch mi mój rjany wótzny kraj,
Na němski kraj mi nejhudaj,

Mój kčžejata je wobnožka
Na sčtomje sławnoh' Sslowjanstwa.
Haj, to wón je! a njespadnje,
A Lužiza ho mjenuje.

4. Ta je, ta je mój wótzny kraj,
Mój šerbski dom a šbóžny raj,
A kiž tu rodža kčžecz a roscž,
Tym k šbožu je tež wulka došč —
Kčžej, krajo, kčžej! ty jašnišchi
Na cžesčach a na pěknoščzi!

Handrij Zejleř.

3. Sslowjan sym a wostanu!

1. Ja Sslowjan šym a Sslowjan budu
A Sslowjan stajnje wostanu,
:: Wšcho dobre pscheju wšchemu ludu
A Šserbstwo přjódžy lubuju. ::
2. Nječ wukhwaluja šej synk zusy,
Ja šebi křwalu šerbsčezinu;
:: Nječ druhdže pohladuja drusy,
Ja hladam jeno Sslowjanku. ::
3. Kraj šerbski, domowina moja,
Ty šy mój raj tu na šemi;
:: Nječ roscže wščědnje šława twoja
A kčžej w najrjeńškej krašnosčzi! ::

J. E. Smoleř.

1*

4. Wutrobity Serb.

1. Bójcže, bratsja, wobkhowajmy
Sserbow kławu, khróble hajmy
Naschich wótzow cžescž a prawo,
So by kwjate sawostało!
:: Nadobny nasch lud a kraj,
Božo, wěcžnje sakitaj! ::
2. Strach a bojoscž njesnajemy,
Mužni Sserbjo woštanjemy,
Kufa, kotraž kožu wodži,
Tež ko sa mjecz kweťky hodži!
Nadobny nasch lud a kraj atd.
3. Po kraju hdyž wichor duje,
We duschi Sserb khróbloscž cžuje,
A hdyž kraj a kral joh' žada,
Njepšhecžel tu pod nim pada!
Nadobny nasch lud a kraj atd.
4. Hdyž pať měr ko wróčza s nowa,
Sserb mjecz wótry w nóžnjach khowa,
Džěla polo, Sserbstwo haji,
Zusom' waschnju sadžěwě staji.
Nadobny nasch lud a kraj atd.
5. Tak kej, bratsja, wobkhowajmy
Staru kławu, khróble hajmy

Serbow cześć a Serbow prawo,
So by bójate samostało!

Nadobny našć lud a kraj atd.
Mikławš Cyž.

5. Krobly Serb.

1. Bójće, bratsja, krobly hajmy
Wótzow cześć a prawo,
Zusom' waschnju sadžewł stajmy.
So by Serbstwo trało.

Sbratujmy šo, bratsja ródni,
So šo Lipa šerbska mlódní.
Strach a bojoscź njesnajemy,
Mužni Serbja wostanjemy.
Strach a bojoscź njesnajemy,
Mužni Serbjo wostańmy.

2. Šo kraju hdyž wichor duje,
Hróšbnje tělba hríma,
Dha Serb w duschi krobloscź cžuje,
Ša brónjemi pšhíma.

Njepšhecźel pšhed Serbom pada,
Hdyž kraj wótzny jeho žada;
Kuka, kotraž kožu wodži,
Tež šo ša mjecź šwětly hodži,
Kuka, kotraž kožu wodži,
Mjecź tež šwětly wodźicź wě.

Hdyž pať měr ƚo wróći ſ nowa,
Bitwje mjesty ſtaji,
Sšerb mjecz wótry w nóžnjach khowa,
Polo, Sšerbstwo haji.

Tať ƚej, bratsija, wobkhowajmy
Sšerbow ƚlawu, kħroble hajmy
Naschich wótzow cžescž a prawo,
So by ƚwjate ſawoſtało,
Naschich wótzow cžescž a prawo,
So by ƚwjate woſtało!

Po M. Cyžu K. A. Fiedleř.

6. Serbskim wótcincam.

1. Budž wěrnym Sšerbam ƚlawu,
Kiž ƚwjatu horliwoſcž
W wutrobach nam haja
Sa Sšerbow narodnoſcž.
2. Džaf wutrobny wſchěm njescže,
Kiž ƚlodža Sšerbowstwo,
W ſpěwach kraſnych cžescžcže
Wſchě ſerbske towařstwa.
3. A kwětki njech njewjadnu,
Wot Sšerbow ƚadžane,
Te ſwjastki njech njewjadnu,
Wot bratrow wjaſane.

4. Budź chwalba serbskim mužom,
Kiž prawožadaja!
Sich sławne mjena wschudžom
Njech hódnje česćuja.
5. Njech w serbskim kraju snaja
Tych móžnych rycerjow,
Njech Lužiczenjo praja,
So maja wótcžinzow.

Mikławš Wjacławk.

7. Kwasny khěrluš.

1. Dwě róži kčžjetej
We Wonež domje jašnym,
Sa krynym blidom kwašnym,
Ssrjedź družkow, swatow stej
Tak rjenje šadženej;
A dokež stej tak rjanej,
Wot wschitkich lubowanej,
Dha na nej šmėwaja
So wschitke woblicža.
2. To tajkej nejstej mi
Niz róži se šahrody,
Holz (knjes) jena čestny, mlody —
Druha paš holicžka (knježnicžka)
Se čestna Šancžicžka;

Tej dženſka porno ſebi
Tu ſedźitej, kaž ſdebi,
Stej pſychnej, lubošnej,
Kaſ róži kčžewatej.

3. Wěnz, pjerſchcžen ſawdalej
A ruſi stej taſ ſwěrne —
Sej' lubošcža taſ wěrne
Šſu ſ Bohom ſwjecžene
Duž jimaj derje je.

Nětk wutroba stej jena,
Pšches ničžo njedžělena,
Nětk jako mandželſtaj
Na wěcžne ſwojej ſtaj.

4. Tej' cžeſtnej' ſwěr'wanej'
Wšchěch lubnych žohnowanja
A hoſcžow ſawyſtanja
Dženſ rjenje pšchewodža
Do jeju mandželſtwa;
Tež ſtarſchi ſbože pšcheja,
Kaž wjele ſamóžeja,
A ſwěrne měnjenja
Se ſylju wobkrucža.

5. Haj ſ wulkej radoſcžu
Tež my waj' powitamſ
A wamaj ſaſpěwamſ

My předne towaršchi
Dženš khěrlusch kvašowski;
Wój nochžykoj so hněwacž,
Hdyž chzemy takle spěwacž:
Pšhindž strowje nadobnym
W tym wěnzju rucžnym!

6. Kaž khójcžka, jědlenka
We symje, w lěcže statu
Ma pychu hažkam datu:
Tak njech pšchez' selene
Waj' sbože wostanje!
A pšchi tym cžaknym sbožu
Szej džeržtaj hnadu Božu
A myšle ponižne
Sa kubko najmyšchšche.

7. Kaž ryby pluwaja
We cžistej wodže strowe:
Tak kóžde plóncžko nowe
Njech waju powita
Strowej' cžas žiwjenja;
A měloj-li kšchiž nošycž,
Dha chžykoj Boha prošycž,
So scžerpnoscž wobradži
A horjo pšchikrótschi.

8. Kaž pschemodža naš scžen,
Kiž wot šwětka šem pada:
Tak Boži měr a hnada
Njech waj' khód pschemodža
Do dolhoh' žiwjenja:
Dha krašny schfit waj' fryje,
Schtož mataj, derje tyje —
Dha budže w domje roscž
Měr, luboscž, społojnosčž.

9. Žórl njesaprahnite
Šo žórlo Bože wamaj —
A schtož hdy dale šamaj
Šej wjazy prošytaj,
To wamaj Wjeršchny daj;
So wšitko waju džělo
By poradžene kčžělo;
A šwójba lubošna
Waj' něhdy wołoscha.

10. Sawěscže tajkele
Ze našche požadanje
A dobre špodobanje,
Kiž wamaj šjewimy
A skónčnje prošymy;

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.

So nowy staw a bydło
 Był wamaj kraŕne bydło,
 Hdžež pať waj' wutroba
 Tež na naš spomina!

Handrij Zejleř.

8. Sydomlětna zaslušba.

Narodny spěw.

1. Ha ŕlužil je hólčžik panikej, ::
 Ha na te mi schěscž a bydom lět.
2. Ha ŕlužil je hólčžik bydom lět, ::
 Ha ŕaŕlužil rŕŕŕ konika.
3. Ha ŕ temu mi konikej wuŕdžicžku, ::
 Ha ŕ wuŕdžicžžy rjanu tu holicžku.
4. Ha na woŕme lětó wón ŕlužesche, ::
 Ha panik jom' počža hramicži.
5. „Ha chzesch-li mi hramicži, paniko, ::
 Ha daj mi te pjenješy, moju mŕdu.“
6. „Ha ŕiž bym ŕej ŕwěrnje ja ŕaŕlužil ::
 Ha ŕa te mi schěscž a bydom lět.“
7. „„Ha wschať maŕch tam w konjemzu ŕchtyri bruny,
 Ha wubjeť ŕej konika, ŕajkehož chzesch.““
8. Ha hólčžik tón konika ŕedlowasche, ::
 Ha holicžka brēmješcha ŕwjasowasche
9. Ha do ŕamnych židžanych rubiŕchlow ::
 Ha ŕame te cžerwjene jablucžka.

10. Ha mały kufk dale pschijědžeschtaj, ::
Ha holicžo poča ƚo swohladowacž.
11. „Ha hdžež ƚo te hrody tač cžeřwjenja
Ha tam ƚym ja mólicžta dowotrostka.“
12. „Ha w selenej tujawžy wotujana, ::
Ha s cžeřwjenym bancžikom powijana,“
13. „Ha na běł'maj rucžkomaj wotnosčena, ::
Ha s cžeřwjen'maj hubkomaj wołosčena.“

6. Dobry domojwrót.

Hłós: Přijěl je z Mišna mlody pan.

1. Na konju pachol pschihna dom, ::
Bě na wójnje byl s panikom.
2. Macžeržy wbohej bjerjechu ::
Sli dolžnikojo žiwnostku.
3. A mlodženž slecža s mrósaka, ::
So w stoku sa plót pschiwjasa.
4. „D stojče ludžo ƚurowi! ::
Mi, macži, sastań plafacži!“
5. „Sso sraduj saž' mi, macžerka, ::
Twój ƚyn cži ƚwětke skotki ma.“
6. „Te dobył ƚym ƚej po cžescži, ::
A ničtó wo nje njeskorži.“
7. „Te je našch mlody pan mi dač, ::
Sšym se ƚmjercže jom' wupomhač.“

8. Na blido cziŕnje polnicžku ::
Tu wulku móscheń kožanu.
9. „Te sczicžka móža dožahacž; ::
Nětk macži budžesch so mnu tracž!“

J. Wjela.

10. Trawańka.

Hłós: Ja stejach horaka na horje.

1. Do trawki dźěšče trawańka
Kaž schlowroncžk spěwajo,
We haju kwacžicž wuhlada
Tam hajnka knježeho.
2. „Bój, byń so ke mni, holicžo,
Ty rjana spěwańka!
Tu winka so mnu napij so,
Mi spěwaj radostna!“
3. „„Knjes hajnko, to so njehodži,
Mje kwarika by macž —
Ja spěšna chwataw do trawki;
Tu nješmēm s tobu bacž.““
4. „Szej wobwal porščiz běłuschki
Njektń, so by rěšla so!
Dosež trawy nažnu w haju cži.
Bój, klódku hołbiko!“

5. „„Maczerzy selhacź nochzu ja,
Ni tajicź, ani pręcź;
Paś wulzy rad bych wusnała:
»Tón hajniś chze mje męcź!«““

J. Wjela.

II. Jenajke lubosće, jenajke podeńdzenje.

1. Dwě róžiczy mi kćějetej
Na kćerku czernjomym,
Szo jena k druhej khileschtej
W wětsiczy wjeczornym.
2. A blisko pschi tym kćerachku
Tam holcžo hrabasche
Na luzzy trawku sychzenu
A sibi spěwasche.
3. Wot smjercze hroncžo sanješe
To rjane holcžo sjej;
Duž róžiczy Janś wuschczipny
A holcžu sficzi jej.
4. Szo lube holcžo swjebeli
Zoh' k dźakej wokošcha,
A tykny róži k wutrobi,
Szo lubje pošměwa.

5. A róžicžy hdyž shinyšchtej,
Szmjercž holcžo wotbal wša —
Duž Janka wócžy płakafchkej,
Szmjercž tež jej sesanka.

J. Wjela.

12. Syrotka.

Narodny spěw.

1. Wuschła, wuschła syrotka
Swoju macer domoj hladacž.
2. Setka je ju jedyn muž,
Tajki stary schědžiw.
3. „Schto tu ty tač płacžesch,
Ty moje lube džěcžo?“
4. „„Wschě šu ludžo wote msche,
Mojja macž h'šchže njecha pschińcž.““
5. „Běž na kěrchow selent,
Wuspěwaj tam wótcženafch.
6. A tši křócž tam sawołaj:
»Mojja luba macži,
Bój ty šašo domoj!«“
7. Ssyrotka duž běžesch,
Hacž na kěrchol cžichi dóńdže.
8. Wuhlada row macžernty
A tši křócž tam sawoła:

9. „Moja luba maczi,
Bój ty sašo domoj!“
10. „„Moje lube džěcžo,
Dži ty sašo domoj!“
11. Wšchačo mašch tam nana
A tež mazochu.““
12. „Mazochu mje bije,
Pod ławu mje czišnje.
13. Hjšhcže mi taš rjetnje:
»Lež tam, šhnišy scžerbje!
14. Ty mi bóle šmjerdžišch,
Dhžli woroty, šhnišy scžerb.«
15. Moja luba maczi,
Bój ty sašo domoj!“
16. „„Moje lube džěcžo,
Dži ty sašo domoj!“
17. Na mojimaj woczomaj
Leži tajka dróbna pjershcž,
18. Na mojeji wutrobje
Leži cžežki kamjeń,
19. Na mojimaj nohomaj
Leža selene dornty.
20. Moje lube džěcžo,
Dži ty sašo domoj!““

21. Pšhilecžeschtaj dwaj jandželej,
Syrotku tam wsaschtaj.

22. Pod kšhidleschka wsaschtaj,
Do njebješ i njej lecžeschtaj.

13. Mały rekruta.

1. Schtóž chze k wojakam bycz wsaty,

∴ Musnje tsělbu potrjeba, ∴

A temu pólvr šapalaty

A tež kulki i wołoja.

Šy rekruta pacholo,

Měrkuj tole spěwancžko.

Hop, hop, hop, hop, hop, hop,

Koniko, běž galop!

Šy rekruta, pacholo,

Měrkuj tole spěwancžko.

Spěschny koniko, pšchez' spěschnje

Běž galop, hop, hop, hop, hop, hop,

Běž galop, hop, hop!

2. Tón ma na lěwe šej bjedro

Wótry teřaš wopařacž, ∴

So móhł, howri wójnske wjedro,

Tšelecž, rubacž, wojowacž.

Šy rekruta, pacholo atd.

*Who will
win the
war*

3. Tón tež wo fonja ma rodźicź
:: A wo šwětku wotrohu ::
Móh-li brunacźka pať wodźicź,
Wo hryšadlo s wusdźicźku.
Ssy refruta, pacholo atd.
4. Nječy šo pod nóš broda lěha,
Čžako staji na hłowu, ::
Hemať, hdyž šo wójna sběha,
Wbohi šlěpž jom' rěkaju.
Ssy refruta, pacholo atd.
5. Pšchede wšchěm ma mēcź kuražu,
Kaž šo rjelej pšchišluscha, ::
Pšchetož wěstu ma blamažu,
Čžehnje bješ nej' do pola.
Ssy refruta, pacholo atd.

Přełož. K. A. Fiedleř.

14. Njezbože při lubosćach.

Narodny hlós.

1. Pšichišla mi holcźka, ::
Da běšche wošebna —
Haj syndom syndom synduschka,
Da wutrobu mi wša.
2. To bě ta přenja, ::
Kotrejž šym božmje dať —

- Haj syndom syndom synduschka,
Bě schlipa nožata.
3. Pšichischka mi holežka, :::
Ta běsche bohata —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta wutrobu mi wša.
4. To bě ta druha, :::
Kotrejž bym božmje dał —
Haj syndom syndom synduschka,
Bě hlupa klibora.
5. Pšichischka mi holežka, :::
Kaž róža lubošna —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta wutrobu mi wša.
6. To bě ta třecža, :::
Kotrejž bym božmje dał —
Haj syndom syndom synduschka,
Bě kěbi najlěpscha.
7. Pšichischka mi holežka, :::
Bě spěschna rěčniwa —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta wutrobu mi wša.
8. To bě ta šchwórta, :::
Kotrejž bym božmje dał —

Haj syndom syndom synduschka
Bě broka mutliczka.

9. Pšichička mi holeczka, :::
Wot wschitkich khwalena —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta wutrobu mi wsja.

10. To bě ta pjata, :::
Kotrejž bym božmje dał —
Haj syndom syndom synduschka,
Bě khora tujawka.

11. Pšichička mi holeczka, :::
Krona bjes poroka —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta wutrobu mi wsja.

12. To bě ta šhesta, :::
Kotrejž bym božmje dał, —
Haj syndom syndom synduschka,
Ta hiščeže wubjera.

13. Za nětk šej durbju :::
Dacž jenu molowacž —
Haj syndom syndom synduschka
Pač s Lipska sapisacž!

Handrij Zejleř.

15. Rada a wotrada.

1. Buriko, chzesch-li bycz knjes,
W schleńčžanym woju so wjes;
Wuřwětluj schčórnicežki,
Košlu s manschetkami
A tež pomady šej kuř,
Šewak by kałowy hłub.
2. Maršča, chzesch knjeni mi bycz,
Wjaz' njedaj lenu šej bycz;
W běłym thodž hamanje,
W židže a šomocže —
A tež glašejki šej kuř,
Do hródže tajkale stuř.
3. Šolicžo šlužobne, hy,
Šlej, so ty knježnicžka by!
Pšepychuj twoju mřdu,
Špichel nosch w dybsaku,
Wobrucžow pod šuknju kuř
Po knježsku drypotaj stuř.
4. Michale, njechašch bycz bur,
Zigary jeno ty kuř;
Němzuj s tej draščicžku,
Pšhipašaj wotrohu,
Bura schmórn s durjemi won,
A lětu by wěšče baron.

5. Aj aj aj! ludźicźki, aj!
Nóŕ němŕki, ŕerbŕki tón fraj!
Horda ty myŕlicźka,
Njecźiń ŕo wopiza;
Brěŕy ŕu wŕchudźom a prut
Sa blaŕny, hordźity lud!

Handrij Zejleř.

16. Hajnk a ptačatko.

Narodny hlós.

1. Hajnk dujesche jaŕny ŕwój ŕlěborny róŕk,
:: Hacź brincźesche hola a ŕeleny brjóŕk. ::
2. Wón wuńdže do lěŕa ŕeleneho,
:: A ptačatko pŕched nim je wulecźiko. ::
3. „Œhto bojiŕy ŕo, ptačatko rjeniŕche ty?“
:: Hajnk praji, „ŕhto ŕhowaŕy ŕo do haŕoŕy? ::
4. Ha njeŕlincźi rjenje mój ŕlěborny róŕk
:: Pŕches cźichomnu holu a ŕeleny brjóŕk?“ ::
5. „„Œynk ŕlěbornoh' róŕka drje lubi ŕo mi,
:: Wlaŕy faŕŕchnu paŕ tŕělbu teŕ na ŕhribjecźi! ::
6. Wje njeblaŕnja luboŕne rěcže a hra,
:: Duŕ piŕkaj ŕej boŕemje twoje trara!““ ::

Handrij Zejleř.

17. Dobry towarš.

1. Měl towaršcha šym něhdy,
Drje lěpschi njebě tu;
Rži bubon, bitwa běšče,
Wón po boku mi džěšče
:: Se stajnej krocželu. ::
2. Duž kulka lecžo hwišda:
Ze ja mnje, ja tebje?
Prjecž jeho šhrabny wona,
Wón k nohomaj mi stona,
:: Kaž byl kruč wote mnje. ::
3. Mi ruku chzysche podacž,
Ja pał džach wojujo:
„Čži pomhacž njesamóžu,
Sańdž k wěčnemu ty šbožu,
Mój dobry towaršcho!“ ::

K. A. Fiedleř.

18. Wowčer při žitnym zahouje.

1. Hanka budž wješela,
:: Holicžo rjane, ::
:: Krunjež by nješyła
Sornješko žane. ::

2. Hanka, budź wješeła,
:: Gładke masch włóski, ::
:: Naakladuj do knopa
Sloczane kłóski. ::
3. Hanka, budź wješeła,
:: Lubje so kmějesch; ::
:: Šš-ylí tež šyrotka,
Khlěba ty smějesch. ::
4. Hanka budź wješešča,
:: Kjana ty róža! ::
:: Blidko czi pschikrywa
Wošrjedť a wloža. ::

Handrij Zejleř

19. Žorty.

1. Sady naschej' pjezy kuntworke hraja,
Kuntworke hraja,
Čerwjene, selene šuknicžki maja.
2. We tej naschej luži žaby rjechtaja,
Žaby rjechtaja,
Schěre a selene khabatki maja.
3. Sady naschej' kólnje wróbliki twarja,
Wróbliki twarja,
Na plabe žito a na burow šwarja.

4. We tej naschej bróžni schěre mysche pischcža,
Schěre mysche pischcža
A nalětu žito na drohotu cžischcža.
5. We tej naschej pscheńzy pozpula šo khowa,
Pozpula šo khowa,
Kup mi liš, kup mi liš! Suracžko woła.
6. Na ponoschku naschim šedža šchtyri kóčžki,
Šedža šchtyri kóčžki,
Kuschcža tej mischinje šlowkowe póčžki.
7. W kufawach tych naschich šchfórzy hwišdaja,
Schfórzy hwišdaja,
Košbašu wulku ša jutšišchim šměja.
8. Pšchez tu naschu mjesu Wochoženjo cžahnu,
Wochoženjo cžahnu,
Wjesu na fermuschu kołmasu rjanu.

Handrij Zejleř.

20. Wosebnosć lubeje.

Hłós: Holbik dvě bětej nózey ma.

1. Najrjeńšcho kčžěje lilija,
Pšchez' lubošnišcho holicžka,
Ta moja rjana lubežicžka.
2. Najsróštnišcha je jědlenka,
Pšchez' pschistojnišcha holicžka,
Ta moja rjana lubežicžka.

3. Najradšcho dže ƚo na rejtu,
Pšchez' lubšcho ƚo ja wobrocžu
Sa mojej slóšchtnej lubčicžku.
4. Najšklódschi je měd na ƚwěcži,
Pšchez' šklódsche paš ƚu hubki mi
Wot mojej' lubej' lubčicžki.
5. Najspěšchnišche ƚu jelenki,
Pšchez' spěšchnišche ƚu hodžinfi
Tam pola lubej' lubčicžki.
6. Wětr trawu š lóžka wobrocža,
Pšchez' lóžšcho nóžku holicžka,
Ta moja slóšchtna lubčicžka.
7. Pšchez' šhójcžka jenaš seleno,
Pšchez' wobstajnišcha holicžka,
Ta moja ƚwěrna lubčicžka.
8. Najtwjerdšcho steja duby mi,
Pšchez' dlěje lubošcž wobsteji,
Niž šcžěje naju mlodošcži.

Handrij Zejleř.

21. Trawařka a luby.

1. Ša šchla je holicžka trawu žnjecž
:: Na šucžku seleno, ::
Tala dritom talala —
Na šucžku seleno,

Tala dritom talala —
Na konju schumelu.

2. Pšchijěchal je rajtař (k njej)
:: Na konju schumelu ::
Tala dritom talala atd.

3. Swjasal je swojoh' konika
:: Pod lipu selenu, ::
Tala dritom talala atd.

4. Se rozpoložil mantl swój
:: Na lucžku selenu, ::
Tala dritom talala atd.

5. „Pój, byń so ke mni dele,
:: Ty rjane holicžo, ::
Tala dritom talala atd.“

6. „„Sso k tebi tele nješynu,
:: Tej' trawy mało mam, ::
Tala dritom talala atd.““

7. „Ja chzu czi dobru radu dacž,
:: Chzesch-li mje pošluchacž ::
Tale dritom talala atd.

8. Szej porščizil sawal do lapli
:: Do rózka schórzušchka, ::
Tala dritom talala atd.

9. A rjekń ty twojej maczeri,
:: So by bo srěšala, ::
Tala dritom talala atd."
10. „„Mojej maczeri nješmēm khačž,
:: Sej dyrbyju prawdu snacž: ::
Tala dritom talala atd.
11. Ach mažer, luba maczerka,
:: Tón rajtar chze mje mēcž! ::
Tala dritom talala atd.““

22. Pućowań w nalěcu.

1. Sčto radošč rjeńšchu dawa,
Hacž drohu pućowacž,
Hdyž j noweju draštu trawa
Chze semju woblekacž.
Mje czěri won do žiwjenja,
Mi kiwa lóšcht a nadžija.
:: Ade, ade! budž božemje,
Schtóž lubje ja mnu pohladnje! ::
2. Na luzh kwětki steja
A w polu wojazy,
Won wabi rjana meja
Pšes doły, pšes horh;

Mój wótzny domo pod hórku,
Měj dźaś sa twoju hospodu.
Ade, ade! budź atd.

3. Slej, cźaharjo, te ptacźki
Mje hižom setkujō,
Wschě mrowicźki a wacźki
Szwój pucźiś wuśwola.
Po módrej žołmje, po kraju
Do śwěta won ja wufrocžu.
Ade, ade! budź atd.

4. Schto dźělenja ƚo stróžu,
Njej' kraŝne wschudže wscho?
Daj mi na klobuś róžu,
Ty rjane holicžo!
A njenamkašch-li róžicźku,
Dha daj mi pschezo wutrobu.
Ade, ade! budź atd.

Handrij Zejleř.

23. Dobra rada za hólcow.

Narodny spěw.

1. Stóž ƚo myšle ženicź ma,
Tón njech ƚwěru ředźbu da,

So by ƚej wón tajku wsak,
Tajku wsak,
So ƚo njeby pschi njej kał.

2. Hdyž ƚej woŝmjesch tajkulej,
Tajku jara młoduschu;
Młoda ta ma horzu krej,
Horzu krej,
Tej tež kóždny prawy njej'.
3. Hdyž ƚej woŝmjesch tajkulej,
Tajku rjanu czerwjenu,
Dha masch sašo haru s njej,
Haru s njej,
So cži kaža drusy k njej.
4. Hdyž ƚej woŝmjesch tajkulej,
Tajku jara mólicžu,
Dha dyrbišch ƚo khilecž k njej,
Khilecž k njej,
Hdyž chzesch něschto schepnycž jej.
5. Hdyž ƚej woŝmjesch tajkulej,
Tajku dołhonohatu,
Dha dyrbišch ƚej rěbl kascž,
Rěbl kascž,
Hejso chzesch ju tróschku smjascž.

6. Hdyž kej wošmjesch tajkulej,
Tajku staru smorschcženu,
Ta czi lašy po dworje,
Po dworje,
Kaž stóletne scherjenje.
7. Hdyž kej wošmjesch tajkulej,
Tajku cžornu masanu,
Kadži bo czi něhdy kał,
Něhdy kał,
Scherjenje masch do kału.
8. Hdyž kej wošmjesch tajkulej,
Tajku jara hubatu,
Njetrjebasch ty w domje pša,
W domje pša,
Wschaf masch žonu sa pšyka.
9. Jara khudej' njebječ kej;
Njekrydnjesch ty nicžo s nej',
Dha czi wschudžom saluje,
Saluje,
Kóždy bo cze sđaluje.
10. Hdyž kej wošmjesch tajkulej,
Tajku jara bohatu,

Dha wschał ƚo jej njedźiwaj,
Njedźiwaj,
Aholowny jej s dobrnym daj.

11. Čžefnu, leŋnu, ŝchitwanu,
Pšefnu, bohabojaŝnu;
Tajkulej ƚej dyrbiŝch wsacź,
Dyrbiŝch wsacź,
Pšchi tej ƚo ty njebdźeŝch ƚacź.

Handrij Zejleř.

24. Dobra rada za holecy.

Hłós: Štóz so mysle ženić ma.

1. Holcźka, ja cźi radźicź chźnł,
Hdy bych ƚo ja ŝwaźicź ƚměl,
Kajkeho ƚej dyrbiŝch wsacź,
Dyrbiŝch wsacź,
So ƚo njeb'dźeŝch pšchi nim ƚacź.
2. Bohaty by duŝchny byl,
Sapłacźik by wschitkón dołh;
Sa to pał cźi knjes chźnł bycź,
Knjes chźnł bycź,
Dyrbjala jom' nohi mycź.
3. Ty chźeŝch rady mlódeho.
Wjeŝeleho, ŝchwarneho;

Pray ty, kak b'dže šo cži šdacž,
Šso cži šdacž,
Šdyž b'dže rejmacž, picž a hracž?

4. Někotry šo tajicž wě,
Wo druhich wón rěcži slě;
Tón by wjele lěpje bał,
Lěpje bał,
Šdy by šwoju dobjerał.
5. Nětrom' šo wjele šda,
Pyschi šo a naduwa;
Mjes tym móhła jeho cžescž,
Šeho cžescž
Šzroka na wopuschi njescž.
6. Tón, kiž teho njecžini,
Mało něšcto pschecžini,
Tón by šej cže rady wsał,
Rady wsał,
Šrosnje hlada jako law.
7. Ty najbóle na toh' twać,
Kiž je dobry hospodać,
Kiž wě, kak šo sežiwicž,
Sežiwicž,
Šo šej njetrał požcžicž hicž.

8. Čžestnoh', ležnoh', šchikwanoh',
Pěčnoh', bohabojasnoh',
Tajkeho šej dhyrbich wšacž,
Dhyrbisch wšacž,
Pšchi tym šo ty njeb'džesč káčž.
9. Šsama šo tež prózuj ty
Wšchitke šwoje žiwe dnj;
Bóh waj' budže šwarnowacž,
Šwarnowacž,
Wšchitko dobre wamaj dacž.

Handrij Zejleř.

25. Wšudže lubosć.

Kwasarjow přispěw.

1. Wot špocžatka Božoh' šwěta,
Šchtož tu plůwa we žołmi,
Šchtož tu šhodži, běha, lěta,
Lubujšo šo wješeli;
Do wutrobow šaschčžěpjena
Towařšchnosć a radošć je,
:: A jej' šotra wušwjećžena,
Lubosć, w šwěcže kraluje. ::
2. Duž tež ryba, muščka, wacžka
Š runjecžom šo jenocži,

W hałžkach, trawje — widžišch ptacžka
Zwaricž swój dom mandželski;
Luboscž so s tych kwětkow směwa
Na brjóžku a jahrodži,
:: Sena drugej k wješ'lu kčěwa
A jej hlóježku pschihili. ::

3. Hałžka hałžku wobpschimuje,
Dišče koschi liščicžko,
A semi luboscž pohladuje
Haj, psches hwěsdow kwětleschko;
A duž, čestnaj sjenocženaj,
Luboscž njech tež wamaj kče,
:: A psches luboscž wobsoženaj
Mějtaj dny najskocžišche! ::

Handrij Zejleř.

26. Lubka lilija.

1. Lubka lilija,
Njenje sakčěta!
Holčo, brune, brune wóčžo, byń so ke mni,
Kadoscž moja by a duscha we mni.
2. Hdž cže njewidžu,
Čžerpju srudobu.
Holčo, brune atd.

3*

3. Borna jandželam
Tebje pschirunam.
Holcžo, brune atd.
4. Horjo sazpiwam,
Hdyž cže wofoscham.
Holcžo, brune atd.
5. Schto mi semja chže,
Ssym-li bjes tebjje!
Holcžo, brune atd.
6. Bórsh wumrjecž chžyč,
Njebych tebjje měč.
Holcžo, brune atd.

Handrij Zejleř.

27. Prašeń.

Hłós: Holbik dvě bělej nóžey ma.

1. Ha schtóha to mi prajicž wě, ::
Schto mi to wčžera wjecžor bě?
2. Pschi wodže stejach w rokotach, ::
Na bołobika pošluchach.
3. We hrodže šwězy haschachu, ::
A cžmicžta bě na jěsorfu.
4. A k hrodej cžołmiš pschijědže, ::
W nim łódžniš mjelcžo šedžesche.

5. S toh' czołmika ƚo jahwisda — ::
Tak cžorne ƚoŝy hwisdaja.
6. Na hrodžiku ƚo s wuhladka ::
Kaž běle rubjo pokafa.
7. A bórŝy durcžka k jěsorku ::
Szo cžischiŋko tam kurfachu.
8. Duž dwaj w czołmje ƚedžeschtej ::
A ŝchukotaschtaj ƚlódko ƚej.
9. A ƚolobiš we rokocže ::
Nětk hiŝcže rjeŝŝo ŝpěwasche.

J. Wjela.

28. Hólčik a holčo.

Hólčik:

1. Luby s lubej domoj džěŝche,
Swětke hwěžki ƚwěcžachu.
ƚraj mi moje lube holcžo,
:: Kajku maju hwěžki rěcž? ::
2. Jena moja, jena twoja
Tam ƚo horŝa ƚlěborni;
Nam'ŝaj s nich mi podobnosče
:: Maju ŝbóžnych lubosčow! ::

Holčo :

3. Kaž jich wjele tam ƚo blyšczi,
Telko ƚym cze košchila;
Něme ƚu pať wšhitke hwěžki,
:: Luboscź naju rěcžnima. ::
4. Njeńšcho ƚwěczi ƚo naj' luboscź,
Hacž te bkuke ƚwětleschta;
Hwěšdžicžki ƚu jymne ƚwětla,
:: Luboscź naju ƚapata. ::

Wobaj:

5. Towaršnje drje steja, džeja,
Kaž mój pať ƚo njekoscha;
Hwěšdžicžki džen jažny hažnje,
:: Nicžo naju luboscž! ::

Handrij Zejleř.

29. Njeswěra.

1. Njane licžko, hladke ƚłowa
Holiežam ƚu košhdla,
:: Wnyšlicžka pať pacholowa
Nědko je tať sloczana. ::
Kusť falscha do ƚwěry
Kady naměšcha ƚo,
:: A hódny je wěry
Lědy jedyn mjes sto. ::

2. Pšichi komot, žida stawy,
Spodoba so waschničko —
:: Myšli holicžo: tón je prawy,
A sčto spěwa njeskoro? ::
Kusť falscha atd.
3. Schčerka-li nan s pjenjesami,
Daloko nej' pacholo,
Njenje cžini s džowcžicžkami,
Njeknje: šoty jandželko! ::
Kusť falscha atd.
4. „Sa tobu so moje žady!“
Hólcžik šwědcži holicžu,
:: Ale sčto so lubjerady
Wobšobnje tež s druheju? ::
Kusť falscha atd.

Handrij Zejler.

30. Wuzwolenaj.

Hłós: Z dychom swjatoh' Jana.

1. Róžicžka kće rjana
W cžichej dolinje,
:: Kajkaž nihdže žana
Sa mnje njekčěje. ::
:: Tebi zunja róžicžka,
Hraje moja myšlicžka! ::

2. Ptacžik w haju spěwa
Klinki klěborne,
:: Wšcho mi w róžach kčžěwa,
Hdyž spěwł sanješe. ::
Tebje, miłe ptacžatko,
Szebi wažu najwyschšcho! ::

3. Hwěsdžicžka bo jažni
W mojej nutrobje
:: A mi hižom kražni
Njebjo žiwjeńske. ::
:: Tebi, slota hwěsdžicžka,
Ssluscha moja wutroba! ::

K. A. Fiedleř.

31. Wjesela spěw.

Spěšnje.

1. Sto lět' kaž mi dženš je'
Khiba hišcže lěpje:
Haj, to bych ja wšał,
Šo s pjatami prał.

2. Pivo, wino k picžu,
Wjele pjenješ k lóschtu:
Haj, to bych ja wšał,
A dha bych ja trał.

3. Nysy konja k kolbu,
Njanu holcžtu k wjes'lu:
Haj, to bych ja wsak,
A dha bych so smjal.
4. Miloh' Boha k troschtej,
Luboh' bratra k bofej:
Haj, to bych ja wsak,
Mi kral bych so sdał.

Handrij Zejleř.

32. Winko a lubosc.

1. Winko stare, luboscž mloda,
Njej' to rjana mješčeńza?
:: Tene druhom' ruku poda,
So so směje wutroba. ::
2. Winko studle, horze cžucže,
Njej' to nusne towarstwo?
:: S rózemi tež cžežke pucže
Njenje wobrubjeja so. ::
3. Sslawa wschēm, kiž nastupuja
Nlowy pschichod s luboscžu
:: A tu lódž wot brjoha hnuja,
Lěnju šwětla kótwizu! ::

Handrij Zejleř.

33. Nježenjene.

Hlós: Ja sym tawsynt dušny khadla.

1. Nježenjenz — tón ja chzu wostacž
Mudrje swoje žiwe dny,
Móhl-lili tež najrjeńschu dostacž
A j njej sobu tyžazy.
La la hm hm la la hm hm
La la la la la la la la la la
La la hm hm la la hm hm
La la la la la la la.
2. Se-li rjana, sa nej wuka
Kóždy djabow wólbhryn;
Popadnjesch šej hrošnoh' bruka,
Šmėja šo cži cžepšzy.
3. Wošmjesch šej ju spjenjesami,
Dha chze tež mječž kholow;
Š khudej — ach to wějcže šami,
Kupišch póšt a šuche dny.
4. Wošmje młody šebi staru,
Dha je cžert šo wottorhnył:
To mašch wěštu štajnu haru,
Ššy hdže na boš pohladnył.
5. Starý muž a žona młoda,
To je tež mi štrachna hra,

A hdyž bo sčto hóršče poda,
Kostu mužej rohisna.

6. Młoduschka je rada cželko,
Wulka bo cže njebohi —
Kajke wuschczipny šej selko,
Woptasch hake w mandželstwi.

7. Ach, to něchtóžkuli pscheda
Blasnje šwoju šwobodu!
Ně, sčtož wěstoscže mi njeda,
Tam ja nihdy njemašnu!

Handrij Zojleř.

34. Serbske holičo.

Spěšnje.

1. Holicžka šerbowška,
Kwětka ty młódnawa
Pšhecželnosć, njewinosć krašni cže,
S luboscžu wóčžo cže wuhladnje!
:: Kóžicžka lubosna,
Holicžka šerbowška,
Sžawa cži, šława cži, šława cži! ::
2. Holicžka šerbowška,
Pěžolka ty spróznawa,
Podomstwo ponižnej' šijałki,
Wtyšlicžka tebi bo pschihili!

::: Hijałka ponižna,
Holiczka herbowśka,
Szkawa czi, pława czi, pława czi! :::

3. Holiczka herbowśka,
Szwěrna ty tujawka,
Hwězki ƚo jabłyscheža do žołmy,
Twoje mi snamjo do wutrobny!
::: Tujawka, jandželko,
Sserbowśke holicžo,
Szkawa czi, pława czi, pława czi! :::

Handrij Zejleř.

35. Trojake barby.

1. Sštoha ƚo běli nasdala, :::
Kaž běła lilija, de=ha,
Kaž jařna róžižka?
2. To holicžžyne cžoło je, :::
Haj rjeńsche, jařniŝche, de=he,
Hacž běle, židžane.
3. Sštoha ƚo módra nasdala, :::
Kaž módra lilija, de=ha,
Kaž njesapomniczka?
4. To holicžžyne wócžo je, :::
Haj rjeńsche, jařniŝche, de=he,
Hacž njebjó nalětne.

5. Šhto czerwjeni ƙo nasdala, ::
Kaž serja wot ranja, de=ha,
Kaž róža purpursta?

6. To holicžyne licžko je, ::
Haj rjeńšche, czerwjene, de=he,
Hacž róže saronške.

7. A tele rjane barby tši ::
Mam lubo psche wšchěmi, de=hi,
Te noschu w wutrobi.

8. Te nožy moje holicžo, ::
A we tych hordži ƙo, de=ho,
Tež nasche Šerbowstwo!

Handrij Zejleř.

36. Pjenjezy swět wobkuježa.

1. To mudracžkojo někotsi
Wšchi blutej lampje ƙedža
A wucža: pjenješ njesboži!
Šwět ƙlepy cžinicž chzedža —
Ně! ƙadžej pěknje ƙadžaki,
Dha t wšchemu je cži rada,
:: Šud, prawo bjes nich wot hromi,
Šwět do hromady pada. ::
2. Šlěpž wbohi jenom' rěkaju
A nikomu njej' prawy,

A měl tež hłowu mudrišchu,
Wón dyrbi spody ławy —
Wón nima žane šadźaki,
Duž hušle srudne hraje;
:: Čim bohatschi, čim křwalnišchi
A pěknj haſle prawje. ::

3. Tam druhi škiwli, žalosczi,
Na ludži slych šo křlemi,
Šso jemu nicžo njeradzi,
Na runej šwrócza šemi —
Bah! šadźej šbóžne šadźaki,
Tón maš wschě koła wjerczi,
:: A mašch jich došcž, dha najhóršchi
Čži rejwaju tež čžerczi! ::

Handrij Zejleš.

37. Čeknjenaſ.

1. Pičijěl je š Mišchna młody pan, ::
Čhžyl š pólskim kralom w kóštku hračž.
2. Pičěrał je kubko, pjenješy, ::
Čřizžeczi wošow wojeřškich.
3. Šchthřžeczi konjow rajtařškich, ::
Na kóždym konju pacholo.

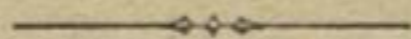
4. Kiž s šwětlym mjeczom sejhrawa, ::
Dwaj pař staj jemu cžetnyłoj.
5. Pod hórku jena forcžmicžka ::
A we tej forcžmje forcžmařka.
6. Tam pschijěłoj staj pacholaj ::
A ja blido šo šynnyłoj.
7. „Nětk namaj porjedž, forcžmařka, ::
Toh' wina, piwa, wscheho dospčž!“
8. „„Džitaj, wój šlěpžaj šlěpžowškaj, ::
Wój žanoh' kroscha nimataj.““
9. Pachol tón škocži, wobškocži, ::
Tsi sta jom' s kapšy wuskocži.
10. „Nětk namaj powješ, forcžmařka, ::
So hólžaj pjenješ nimataj.“
11. Temu šo džywa forcžmařka, ::
Šdže šlěpžaj pjenješ bjerjetaj.
12. „„Wój staj mi šlěpžaj šlěpžowškaj, ::
Wój staj šej pjenješ kradnyłoj.““
13. „Mój jelenje šmój tsělaloj, ::
Tež něšcto młodnych šornikow.“
14. S tym pjenješy šmój dobyłoj, ::
So móžemoj nětk picž a hracž.“

38. Wopytanje.

Narodny hlós.

1. Ha psches horu měřacžk so posběhuje
A s wóczkom tym šlěbornym pohladuje.
2. Ha měřacžko šwětky, nětk holcžo mi praj
Majrjeńšche psches czěsti a budyški kraj.
3. Ha měřacžk tón krocžakku czichu tam dže,
Haj hacž so na Bufežach šlěbornjesche.
4. Mój měřacžko, powjes nětk holcžo tež mi,
Kiž s bologcžu nošy mje we wutrobi.
5. Ha t wolnjeschtu měřacžk tam czischinko dže,
Hacž do jeje šylow so šlěbornjesche,
6. Ha ptacžatka w jahrodže šaspěwachu:
„Cžim dalsche, cžim horžysche luboscža šu.“
7. „Mój měřacžko!“ šołobik šanosch'wasche,
„Ty šwěrnishej duschi niz njewidžesche!“

Handrij Zejleř

W o b s a h:

	Strona
Budź wěrnym Szerbam pława	6
Buriko, chzesch-li bncz knjes	21
Do trawki dzěsche trawačka	13
Dwě róži kčějetej	7
Dwě róžicžny mi kčějeschtej	14
Hajnk dujesche jasnny swój plěbornny róžk	22
Hanka budź wješela	23
Ha psches horn měšacžk so posběhuje	48
Ha schla je holcžka trawu žnjecž	26
Ha schtóha to mi prajicž wě	36
Ha pluzik je hólczik panikej	11
Holicžka, ja cži radžicž chzyl	32
Holicžka šerbowska	43
Ja Szłowjan šym a Szłowjan budu	3
Ja snaju kraj, so seleni a kčěje	1
Lubka lilija	35
Lubny s lubej domoj dzěsche	37
Měk towaršcha šym něhdy	23
Majrjeńšcho kčěje lilija	25
Na konju pachol pschihna dom	12
Nježenjenz — tón ja chzu wostacž	42
Bojče, bratsja, khroble hajmy	5
Bojče, bratsja, wobkhowajmy	4

	Strona
Wschijel je s Wschyna mlody pan	46
Wschiska mi holciska	18
Wjane liczko, hradke bkowa	38
Roziciska kze rjana	39
Sady naschej' pjezy funtworki hraja	24
Schto radosc' rjenschu dawa	28
Schtoz' chze k wojakam bycz' wjaty	17
Schtoha so b'eli nasdala	44
Schtoz' so myhle zenicz' ma	29
Sto let kaz' mi dzenb' je	40
To mudraczkojo n'etosi	45
Wesch mi moj rjany wotzny fraj?	2
Winko stare, lubosc' mloda	41
Wuschka, wuschka b'rotka	15
Wot spoczatka Bozoh' b'weta	34

2

Handwritten notes and stamps at the bottom right of the page, including a date stamp that appears to read '2007'.

